

[Arbejdsministeren.]

nogenlunde vil svare til det behov, der er — så vil den fortsatte lykkelige rationalisering af bygge- og anlægsprocessen føre til, at der bliver overskud af arbejdskraft inden for bygge- og anlægsgangene; og derfor bør man overveje, hvordan en vis afgang af arbejdskraft fra disse fag kan ske. Det er naturligvis ikke en afgang, der har til formål at skaffe arbejdsløshed i bygge- og anlægsgangene; men tværtimod at undgå, at arbejdsløshed i bygge- og anlægsgangene bider sig fast.

Fru Hanne Reintoft og andre ordførere har været inde på, at det er en dårlig arbejdsløshedslovgivning, vi har, og at det er en karrig understøttelse, der gives. Jeg synes ærlig talt, at det er dristigt at sige dette ganske få dage efter, at LOs hovedbestyrelse har givet udtryk for, at det er noget i retning af et angreb på arbejdernes interesser, når jeg gør mig visse anstrengelser for at undgå, at der skal være arbejdsløshed mellem jul og nytår, og at man skal henvende sig til arbejdsløhedskasserne i dette tidsrum. I det hele taget er der visse sider af den diskussion, der er foregået her i dag, som jeg har svært ved at forstå.

Det er en kendsgerning, at den samlede arbejdsløshed har ligget på et væsentlig lavere niveau i det sidste halve års tid, end den har gjort på tilsvarende årstid i en årække. Hvorfor fremsætter man så dette forslag om ekstra arbejdsløshedsunderstøttelse i år, når man ikke gjorde det i fjor, når man ikke gjorde det i forfjor? Den forklaring, jeg synes jeg har fået, er, at i år samler den ledighed, vi har, og som altså er mindre, end den plejer at være, sig i en vis udstrækning om bygge- og anlægsgangene. Men er det da en begrundelse? Hvorved adskiller de, der er beskæftiget i bygge- og anlægsgangene, sig fra andre? Derved, at de stort set har en højere løn, en højere indtægt. Jeg synes ærlig talt, at de, der er beskæftiget andre steder end i bygge- og anlægsgangene, må føle sig meget underligt til mode over, at det først er, når bygge- og anlægshåndværkerne har en vis ledighed, at fru Hanne Reintoft vågner op til dåd.

Helge Nielsen: Jeg må først anmode arbejdsministeren om at læse den udtalelse, LO er kommet med vedrørende ministerens bestemmelser om tvungen ferie mellem jul

og nytår. Det var jo i relation til, hvad der var vedtaget i mæglingforslaget, at LO protesterede over for arbejdsministerens indgreb også på dette område.

Det, jeg sådan set bad om ordet for, var for at bede arbejdsministeren om at svare mig på det spørgsmål, jeg stillede: har arbejdsministeren udtalt, som der står i Aktuelt, at boligbyggeriet har nået et omfang, som vil være tilstrækkeligt, måske mere end tilstrækkeligt, i de kommende mange år? Det vil jeg gerne have et ganske klart svar på, for hvis det er arbejdsministerens opfattelse, strider den imod, hvad statsministeren og boligministeren har givet udtryk for over for 21 mands udvalget.

Forslagsstilleren (*Hanne Reintoft*): Nu behøver arbejdsministeren egentlig ikke at skjule, at det egentlig var hans hensigt, hvis han kunne få det igennem politisk, at folk skulle gå ledige mellem jul og nytår uden overhovedet at få nogen understøttelse for det.

Lad mig lige sige, at jeg forstår overhovedet ikke denne argumentation med, at der næsten ingen ledige er. Jeg kan her komme med tørre tal for; at visse fag er ramt af en ledighed, vi ikke har set i mange år. Men selv om det ikke skulle være tilfældet, selv om der kun var 10 langvarigt ledige i dette land, hvorfor i himlens navn kan man så ikke komme dem til hjælp med en fornuftig lovgivning, når skattetræk, prisstigninger og en ikke tilstrækkelig kompensation har givet dem en vanskelig stilling? Selvfølgelig er det da noget, der gør indtryk på enhver politiker, der føler sig knyttet til arbejderbevægelsen, når den borgerlige regerings økonomiske politik rammer en bestemt faggruppe meget, meget hårdt og i og for sig bringer dens eksistens i fare. Der er vel ikke noget at sige til, at man reagerer, når f. eks. hele bygge- og anlægsvirksomheden herhjemme bliver ramt på et tidspunkt, hvor vi har alt muligt behov for fornuftigt byggeri.

Jeg kan ikke tolerere — jeg synes, det er så nonchalant og hånligt — at man bliver ved at sige, at disse folk bare skal gå over i eksporterhvervene. Vi har dygtige bygningshåndværkere i dette land. Vi har bygningshåndværkere med en lang uddannelse, og vi har brug for deres arbejde. Så kan man da ikke bare sige, at de skal gå over i et